

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 76 (2301)

Велико Търново, събота, 25 юни 1966 г.

Цена 2 стотинки

ЛЯТО, ПЪЛНО С НАДЕЖДИ

С ПРАВО можем да кажем, че кооперативът в Долна Липница изправи своя ръст. Една-две години стопанството получаваше ниски добиви от рагене-въздъвството, не можеше да си изпълни плана в животновъздъвството, а оттам идваше и никојо възлагранжение на кооператорите. Партийното и стопанското ръководство огледаха пропуските и слабостите в работата и набелязаха мерки за подобряването ѝ още в началото на годината. Мероприятията влязоха в сила. Подобри се коренно организацията на труда. Затегна се трудовата дисциплина. Пресече се пътят на разхищението. Възведен беше вътрешно-стопанската сметка. Сега вече резултатите един по един излизат налице.

По план стопанството трябва да получи 139 700 килограма ягоди, а са набрани повече от 152 000 кг. Най-големи успехи има бригадата на Ангел Гордеев, която произведе над 42 500

килограма при план 34 800. На високо изпълнение се радва и бригадата на Елена Кузманова.

Преизпълнение на плана има и в зеленчуковата градина. Благодарение на добри и гривкови стопани, на техните златни ръце, бригадата преизпълни плана си за ранните парникови зеленчуци. От парникови краставици, шипки и пипер трябва да постигнат досега в касата на стопанството 7972 лева, а са отчетени 9600 лева. В добро състояние са и ранните домати „№ 10 х Бизон“ и другите зеленчуци. Кооператорите от бригадата са убедени, че не само ще изпълнят, но и ще преизпълнят плана си за годината. Това дава основание да работят с още по-голям ентузиазъм, още по-упорит и по-качество.

Очакват се добри резултати и от царевицата. За нея се грижат и я обработват механизаторите Трифон Моянов, Петър Митков, Бандо Иорданов и Никола Ефтимов. Комплексната обработка

е качествена. Особено добре проличава това в местността „Костов геран“ на площ от 700 декара, която обработва механизаторът Трифон Моянов. Той извърши четвъртото окопаване. Две от окопаваната са направени единовременно с подхранване с амониев цемент. Само за първото четириремесие са получени 93 947 лева.

При телетата за угояване има високи успехи. Средният дневен прираст е 800 — 900 грама на ден. Найдобър прираст са получили телчарите Апостол Апостолов, Коста Савов и Александър Тонев, които имат изпълнение на приходите за годината повече от 50 на сто. Добри са резултатите и на свиневъдите и овцевъдите в стопанството.

Несъмнено добрите резултати идват и от добрият труд на кооператорите. Затова долнишничани гледат с въздишки очи на телчарите, както е планът, а ще получим беше през есента на 1965 година при прибирането. Това дава основание да вярваме, че не по три тона, както е планът, а ще получим 4—5 тона от декар захарно цвекло — говори убедително главният агроном на стопанството Иосиф Петров.

И не само в растениевъдството се очертава преиз-

пълнение на плана. Има добри резултати и в животновъздъвството. По плана от говедовъздъвството се предвижда да се получат общо 246 242 лева за годината. Само за първото четириремесие са получени 93 947 лева.

При телетата за угояване има високи успехи. Средният дневен прираст е 800 — 900 грама на ден. Найдобър прираст са получили телчарите Апостол Апостолов, Коста Савов и Александър Тонев, които имат изпълнение на приходите за годината повече от 50 на сто. Добри са резултатите и на свиневъдите и овцевъдите в стопанството.

Затова се очертава преизпълнение на плана си за годината. Това дава основание да вярваме, че не по три тона, както е планът, а ще получим 4—5 тона от декар захарно цвекло — говори убедително главният агроном на стопанството Иосиф Петров.

И не само в растениевъдството се очертава преиз-

пълнение на плана си за годината. Това дава основание да вярваме, че не по три тона, както е планът, а ще получим 4—5 тона от декар захарно цвекло — говори убедително главният агроном на стопанството Иосиф Петров.

И не само в растениевъдството се очертава преиз-

ЗА ДА ПУЛСИРА ЖИВОТЪТ

БЕЗ ТЯХ не можем да си представим нашия живот, без тях не би пулсирало огромното сърце на Родината. В огромната съобщителна мрежа вливат своя принос и телефонистките от междуградската телефонна контрола от Окръжната станция на съобщенията във Велико Търново.

Ако влезете във залата, ще видите от двете страни край норматорите на съдия и съдии на съдебните залени манти, с традиционните слушалки, гарнитури по тяхното, да изпитват плетеница от щелчините при всяко светене на сигнализиращите лампици, разговарят с невидимите събеседници.

На първа маса са седнали четири жени — тези, които присматрят от абонатите. Лампичките светят непрекъснато и има отълъхване. Ако се обадите на портчки, най-напред ще чуете личния номер на телефонистката и докато вие съобщавате, тя бързо-бързо написва всичко. Портчиките се поддържат по часа на подаването и по тарифа — дали ще бъде разговорът бърз,

светкавичен или обикновен.

Светкавичен или обикновен

РАЗНООБРАЗНА ЛЯТНА РАБОТА НА УЧАЩИТЕ СЕ!

И ЗМИНА още една година на усилен учебен труд. Дойде зноятото лято. Над петдесет хиляди деца, младежи и девойки от окръга ще бъдат във ваканция повече от два месеца.

Как ще бъде организиран техният живот през това време?

От тези летни месеци до голяма степен зависи поведението на учащите се в училищата, хода на работата и резултатите през следващата учебна година. Възпитанието е непрекъснат процес. Ако не се вземат мерки за разумно организиране времето на младите хора през лялото, ако се оставят на стихийни инициативи и хрумвания, ще създадат лоши навици и привички, които много трудно биха се поправили по-късно.

Училището, семействата, народните съвети и организациите и цялата общественост са заинтересовани да бъде организирана разнообразна, интересна и полезна лятна работа, която да продължи дейността на училището по формирането на трудолюбие, дружество, практически чувства, уважение към хората, които ще укрепят физическото здраве и ще влез нови сили у младите хора.

През тази година навреме бяха обсъдени въпросите около организиране на лятната работа с учащите се от окръга. Приети бяха съвместни мероприятия от Окръжния народен съвет, Окръжния комитет на ДКМС, Окръжния съвет на професионалните съюзи, Окръжния съвет на БТС, Окръжния съвет на БСФС. Проведени бяха съвещания, извършени проверки.

Предвижда се шест хиляди пионери и средношколци да летят в планински и морски лагери, издържани от Окръжния народен съвет. Трудовите кооперативни и държавни земеделски стопанства ще издържат лагери, в които ще летят 4265 пионери. Предприятията са организирал лагери за 1580 деца на работници. Ясно е, че възможностите на предприятието от окръга са много по-големи и направеното е недостатъчно.

Средношколците са включени в трудовите бригади: 300 в национални, 1940 в окръжни, 3880 в местни бригади и 860 в земеделски групи. В трудовата дейност организирано ще бъдат включени общо 6980 средношколци.

Редица въпроси около трудовата дейност чакат своято разрешение: да се осигури подходяща работа, да се създадат добри условия в ТКЗС, ДЗС и предприятия, да се въведат поощрения за най-добрите, за най-стъпвидните, като стипендии през учебната година и др., да се осигури педагогическо ръководство, да се създаде организация и постави работата на съ-

Г. ТОДОРОВ
началник
отдел „Народна просвета“
при Окръжния народен съвет

ХАДЖИ ЕНЮ

Сичали друмовете от север към юг и от изток към запад — сегашния голям железопътен възел гара Горна Оряховица.

Много легенди се носят за живота на хаджи Еню. Защо е останал неоженен, дали наистина се е покалузирил, какъв стихове и песни е съчинил, какво е запазено от тях?

Според некоимето Калтинец идеш от „кале“, оставил от стара римска кула, стражница край важния старопланински кръстопът.

Според други местният бей имал дъщеря Калтина, която залиняла от коня по млади даскал Еню, внук на местния български първенец, член на мезилически Добри Дочек Драгижевец.

Затворил беят хъбата на хаджи Еню, девойка в кулата, където тя починала от мъка и обич по смелия младеж, който често видял черни очи към закритите решетки на бейските чардаци, за да зърне един чуден син поглед.

След смъртта на Калтина, младият даскал дал обет, че никога няма да се ожени.

И устоял на думата си. Спотаевата любов раздала на всички нуждаещи се любе, отправил я към неизчертаемите съкровища на науката и изкуствата. Той творил стихове, счичавал песни. И досега останатите от богатата му грамадна библиотека поразяват с разнообразието си.

Ще видиш, запазени в Калтинската църква и пръснати между потомките на роднините, най-разнообразни издания, донесли от Русия, от

Съветските хора работят за изпълнение на новия петгодишен план. Строят се заводи, електроцентрали, градове. Много от тях се градят от онези, които са на вършили 18, и, които още имат 25 години. Това е принос на младежта в прогреса на страната. Как се грижа държавата за своята младеж? Какво казва за това петгодишиният план?

Младите наливат в живота при по-сложни времена отколкото предшествениците им отпреди десет години, научно-техническата революция и автоматизацията на производството предявяват строги изисквания към онези, които започват самостоятелен живот. Те могат да се включат в стопанския живот на страната, само ако са натрупали нужните високо професионални знания. Новият съветски петгодишен план поставя пред младежката три основни изисквания:

Първо: нужно е по-висок ръвачини на общата теоретична подготовка на младежите и девойките. Затова в края на петгодищата ще запърши преходът към задължителното средно образование.

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

ПЕТИЛЕТКАТА И МЛАДЕЖТА

Съветските хора работят за изпълнение на новия петгодишен план. Строят се заводи, електроцентрали, градове. Много от тях се градят от онези, които са на вършили 18, и, които още имат 25 години. Това е принос на младежта в прогреса на страната. Как се грижа държавата за своята младеж? Какво казва за това петгодишиният план?

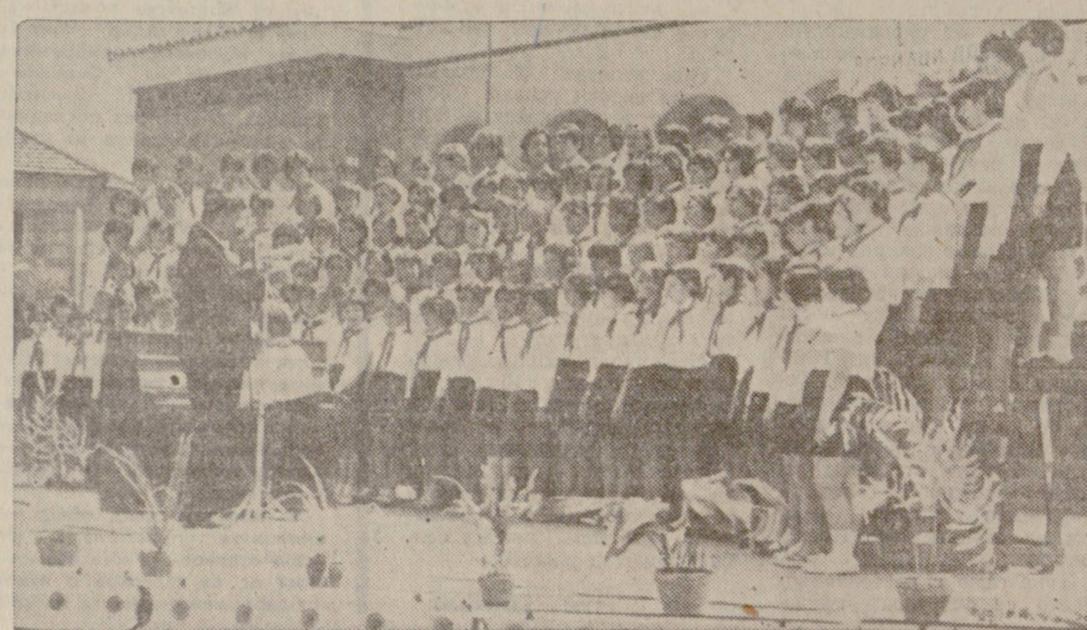
Младите наливат в живота при по-сложни времена отколкото предшествениците им отпреди десет години, научно-техническата революция и автоматизацията на производството предявяват строги изисквания към онези, които започват самостоятелен живот. Те могат да се включат в стопанския живот на страната, само ако са натрупали нужните високо професионални знания. Новият съветски петгодишен план поставя пред младежката три основни изисквания:

Първо: нужно е по-висок ръвачини на общата теоретична подготовка на младежите и девойките. Затова в края на петгодищата ще запърши преходът към задължителното средно образование.

Второ: получаване на професия.

Съвременното производство е диференцирано и сложно. Често пъти то изисква по-специални познания, но много по-задължителни от познанията на обикновения работник. Затова преди да отидат в производството младежите и девойките учат един-две

По случай 26 юни — Ден на съветската младеж

НА СНИМКАТА: Пионерският хор при основно училище „П. Р. Славейков“ — Велико Търново, който се класира сред осемте първенци на републиканския преглед в Ямбол.

ЩЕ СРЕЩНАТ НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА ГОТОВИ

Започнала отчетно-изборната кампания на организацията към Съюза на учителите. Едно от пръвните бе събранието на професионалното техническо училище по текстъл „Вела Бла гоева“ — Велико Търново.

През отчетния период съюзът организира мобилизация на учителските сили за провеждане на учебната работа на ви-

соко идеино и научно ниво. Богата и съдържателна дейност са проявили отделните комиции. Врачан резултат броят на изоставащите е намален, а успехът повишен. Училището разполага с добре обзаведени работилници и кабинети, в които производствените планове редовно се преизпълняват, а произведението предмети, отли-

чаващи се с добро качество, се предпочитат от търговските организации и купувачите.

Накрая, в чест на предстоящия Девети конгрес на БКП, членовете на съюзната организация си дадоха дума да посрещнат новата учебна година с пълна готовност.

Кр. Рачев

Честността — наше всекидневие

Преди няколко дни учителките Петранка Анкова Агелкова и Веска Георгиева Пульова от село Морава намериха в блоковете на кооперативното стопанство портфейл със 70 лева, шофьорска и трудова книжка. Когато прелисти документите, разбрали, че тези са на шофьора Колю Данайлов Колев. Съвестните учителки

веднага намериха Колев и му предадоха загубените вещи.

Но тази пропага на честността е изолирано явление. Това е наше ежедневие. Честността пропага и кооператорът Цветан Георгиев Велицов, който бе намерил 30 лева на уличата и ги пренесе на загубили ги Борис Тодоров. А това красноречиво говори за порас-

налото съзнание, за честността и добросъвестността на нашите нови хора.

Хвала на такива доблести тръговци! Нека тяхната пример следваме всички!

Тодор Петров
от Обществената редакция на в. „Борба“ в Морава

тога ходели да берат лопушки и благоухани треви. И докато следобед в големия калайдансък казан варила чорба, на дечата давал шаке и ги чуял на занаят — аби да шият.

Вечер, когато морните земеделски стопани се връщали от оран и коня, имали с какво да си покарват хляба, да сръбнат нещо топло. А в празник даскалът ги чуял как да ашалят сърдечки.

Но под тази скромна, мирна дейност на хаджи Еню, се криела друга, опасна и неизвестна.

За своята честност той е имал и други качества.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в килийното училище на паслар и наустница.

А когато забогателите бахчевани, които хаджи Еню е бил първият му наборец, дадо му изпратили малкия Еню в Еленския балкан

да се учи в кили

НА ТРУДОВ ПОСТ ДЕНЕМ И НОЩЕМ, В ДЕЛНИК И ПРАЗНИК С КРАЧКИТЕ НА ВРЕМЕТО

БЕШЕ ПРЕДИ ЧЕТИРИ ГОДИНИ. Комсомолците от Локомотивното депо сформираха първата в страната младежка локомотивна колона. И не с посрамиха...

— А тогава до деното с парни локомотиви едва се очертаваше едната снага на нова сграда. Само четири години! Тази сграда приключи под огромния си покрив конкуренцията на традиционно очерченния парен локомотив — електровозите. А до огромните им лъжки тела, край сложната апаратура, застанаха пак млади хора, като други — електровозчици.

— В началото беше трудно... Направо от училището и се качихме в локомотивите... Нямаше кой! — спомнят си Никола Димитров и Цанко Антонов — те бяха едини от първите.

Само три-четири години! А времето избяга далече напред. Заедно с него хората прекрачиха една огромна крачка. И ето: тази пролет комсомолците от Електродепото при ЖП възел в Горна Оряховица, по примера на първата младежка локомотивна колона,

решиха да създадат пак за първи път в страната младежка електролокомотивна колона. Инструктор стана нова стойно момче, което щади с първите при електровозите — Никола Димитров с чисто свидетелски вежби, под които гледат дружески топли кафявичи.

Четиридесет и двама комсомолци са стопаните на седемнадесет електрозвоза от колоната. За всеки се грижат и пътуват шест момчета. Това са бригадите. Тези шест членови на бригадата в същност се виждат, само когато си предават локомотива — едните слизайки от кабината, а другите — погледи по тясната прага стълбичка. Шестимата се събират и тогава, когато нещо не е в ред в голямата, сложно устройена тяло на машината, когато трябва да се прави технически преглед и ремонт. Тогава никой не държи сметка за смяната си, за времето — само по-скоро нека пак локомотивът се пълзне по блестящите релси.

Когато в пролетния априлски ден се бяха събрали като чудо заедно всичките 42-ма,

за да основат колони беше току-що съобщено, че настъпва Деветият конгрес на БКП. С раздлането на коло на се роди и комсомолското обещание...

— Нека не се изсилваме, да пишем реални лица...

— Не познавам още машините, чали свъсем нови ги помнеме...

— А, бе, с машините ще се справим, но настинка е добре разумно да решим!

И с присъщата им от работата прещиност електрозвозчиците решиха: до деня на конгреса ще возят влаковете само в график; ще направят икономии от електроенергия за 20 000 лева; ще реализират икономия от ремонт 10 000 лева; няма да допуснат оставана на влак по тяхна вина...

Тръгнаха на път през по-тога с буйна зеленина, в итрините и през нощта, в дъжд и сънце. В кабините до пътувате за управление застават един след друг. Ето Ганчо Кочевач и помощникът му Стойко Бъчваров на път с локомотив 42-01. На 24-04 са вече заели места пък Николай Николов и Петър Петров...

Едни отиват, други уморени спират пред вратата на Електродепото, 42-07, 42-19, 42-10, седем локомотива, които не престават да кръстосват по електрифицираните участъци на линията...

Няма и два месеца откак младежката електролокомотивна колона съществува. И то — до своя празник, самодървен строителен материал, с щанци се хори с обгорели лица, жилисти ръце, които сръчно и майсторски товарят вагоните. Това е тя — гарата в с. Златарица.

Без високата фигура на един човек винаги около вагоните, сред работниците, който заедно с тях товари и разговори, е трудно да си представим елаторишка гара, защото той, бригадирът на втора товараческа бригада Марин Хаджинев, е все тук, на гарата.

Съз забързана походка, като обясняващо нещо на човека, тръгва редом с него в горещото и мърснато слепладне, когато един бригадирът се приближава към бригадирът. Срецата ни не го заравда.

Не може ли да дойде друг път — каза безцеремонно той. — Сега имам много работа. Трябва бързо да натоварим вагоните.

Погледна другарите си. Те любопитно надничат от вагона, но като не срещна съчувство от тяхна страна, се спря. Разбира се, бедата бе не в това, че загуби малко време, а и не му се щеше да разказва.

Към "Транспред" в с. Златарица има две товарачески бригади от 16 души. Макар хората на Марин Хаджинев да не отстъпват първото място по техника, бригадирът говори за постигнатите успехи от двете бригади заедно. За май планът е изпълнен 106.3 на сто.

Изредел набрзо като на досаден урок циприте „Хаджинев“, както ту всички го наричат, с охота замърчава.

Счита, че вече е казал всичко, което ни интересува. Да, той, който от 1950 г. е на работа на гарата, и оттогава е все бригадир, не намира за нужно да спомене, че за отлична труда дейност е получил безчет предметни награди, топкова, че дори броят им не се знае.

Дадена му е юбилейната значка на паспорта на трудовата слава, а минулата година бе награден с "Народен орден на

труд" и сребърен

Една малка бригада от шестнадесет души, ръководена от Марин Хаджинев, за добра производствена дейност през първото тримесечие на тази година зае първото място по изпълнение на плана не само в с. Златарица, но и в железноземния район по експлоатация — Горна Оряховица.

Шестнадесет души от златариската гара, които работят с удоволствие и пълният трудовата си чест, която са решили и в дните пред Деветия партен конгрес да не отстъпват първо място никому.

Мария НАЙДЕНОВА

Пред електрозвоз 42-07 е съмната от младежката колона с машинист Стоян Цветков и помощник машинист Николай Кинов

ПЪТЬТА НА ОСМОРАЗРЕДНИКА

ВЪВ ВАГОНОРЕМОНТНОТО ДЕПО на гара Горна Оряховица в трудно да се открие бързо Иван Петков Кушев. Навън денят може да е много тих и светъл и само от време на време влаковите сирени и сигналните сънки на маневристите да нарушаат лятното спокойствие в района, но в работното хале на депото, вагони...

С разглобени спирачки устройства, без оси и колела, край тях наведени хора са сини омасленни дрехи. Кой от тях ще е осморазредникът Иван Кушев?

— Другарю, кой е Иван Кушев? — питаме добродушен железнодорожник с работна дечена престрика.

— Хей там, под оння вагон.

Под "оня вагон" е клекнал широколещест ковек, без да му се вижда лицето.

— Вие ли сте другарят Кушев?

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първи глух ни казаха, че е под крика... Когато бяхме до крика, ни посочиха един немноговисок и подвижен работник, който преминаваше релсите. Достигнахме го. Не му казахме, че толкова време го търсим, защото двама работници вече го бяха "линвали" и викаха за помощ...

Трудно е на човек да по-върва, че този светлокож мъж, във 15 години, всеки ден изминава тези пътища.

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първи глух ни казаха, че е под крика... Когато бяхме до крика, ни посочиха един немноговисок и подвижен работник, който преминаваше релсите. Достигнахме го. Не му казахме, че толкова време го търсим, защото двама работници вече го бяха "линвали" и викаха за помощ...

Трудно е на човек да по-върва, че този светлокож мъж, във 15 години, всеки ден изминава тези пътища.

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един път той е удостоен със звания и награждания с предмети.

— Не! Той отиде на първи глухов...

На първия поглед не се изненада, че на пътищата са съзнателна и високачествената му работа е била оценявана. Не един пъ

